USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **T. T.,** zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2018, č. j. OAM-3/LE-LE05-LE05-PS-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 3. 2018, č. j. 17 A 21/2018 – 36,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti v částce **4114 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 1. 2018, č. j. OAM-3/LE-LE05-LE05-PS-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zajistil žalobce v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodném znění (dále jen „zákon o azylu“), přičemž doba zajištění byla podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena do 26. 4. 2018.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) jako nedůvodnou zamítl shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasně podanou kasační stížností. K věcnému projednání kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud

nepřistoupil, neboť před rozhodnutím věci (v rámci procesních přípravných úkonů) zjistil, že jsou splněny podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti.

[4] Ve vyjádření ze dne 16. 7. 2018 k doplnění kasační stížnosti sdělil žalovaný Nejvyššímu správnímu soudu, že stěžovatel byl dne 26. 4. 2018 propuštěn ze zařízení pro zajištění cizinců. V návaznosti na to žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud s ohledem na § 46a odst. 9 zákona o azylu řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Podle § 46a odst. 9 zákona o azylu ve znění účinném od 15. 8. 2017 *[v] případě, že je zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

[6] Obdobně ke stejnému datu zní i § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců: *[v] případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

[7] Nejvyšší správní soud připomíná, že ve svém usnesení ze dne 25. 9. 2017, č. j. 3 Azs 243/2017 – 24, pokud jde o aplikaci výše uvedeného ustanovení zákona o pobytu cizinců, dospěl k závěru, že pokud krajský soud o žalobě proti rozhodnutí o zajištění meritorně rozhodl a Nejvyšší správní soud následně rozhodl o zastavení řízení v důsledku ukončení zajištění, nebyl cizinci přístup k soudu odepřen, neboť „*[n]árok na soudní řízení v další instanci (navíc bezvýjimečný), pak není Ústavou či Listinou nikde formulován a právem na spravedlivý proces ve věcech správního soudnictví ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny, věty první není pokryt ani nejde o případ podle čl. 2 dodatkového protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod uveřejněných pod č. 209/1992 Sb.*“ (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 6 Azs 291/2017 – 31).

[8] Aplikace citovaných ustanovení, která zní stejně, v řízení před Nejvyšším správním soudem poté, co krajský soud zajištění stěžovatele věcně posoudil, je proto v souladu s Ústavou, Listinou základních práv a svobod i s mezinárodními smlouvami o lidských právech, jimiž je České republika vázána.

[9] Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že byla naplněna hypotéza § 46a odst. 9 zákona o azylu – zajištění stěžovatele bylo před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ukončeno. Rozhodnutí o zajištění stěžovatele věcně přezkoumal krajský soud, byl tedy zároveň naplněn požadavek vyplývající z čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Kasační stížnost je koncipována jako mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Nejvyššímu správnímu soudu proto nic nebrání rozhodnout v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s. aplikovaným na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 46a odst. 9 zákona o azylu o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud zvažoval, zda není na místě přerušit řízení a vyčkat rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 41/17 (návrh skupiny senátorů na zrušení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců) či rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce ohledně souladu § 46a odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (který obsahuje stejné podmínky pro zastavení řízení jako § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců), s unijním právem, předložené mu Nejvyšším správním soudem v usnesení ze dne 23. 11. 2017, č. j. 10 Azs 252/2017 – 43. Stejně jako ve svých usneseních ze dne 7. 3. 2018, č. j. 3 Azs 361/2017 – 28, a č. j. 6 Azs 416/2017 – 25, či například ze dne 19. 4. 2018, č. j. 7 Azs 81/2018 – 26, však Nejvyšší správní soud dospěl (z výše uvedených důvodů) k závěru, že pochybnosti skupiny senátorů ani desátého senátu o souladu nyní aplikované právní úpravy s ústavním pořádkem či unijním právem nesdílí. V podrobnostech lze potom odkázat na odstavce 17–22 citovaného usnesení č. j. 3 Azs 361/2017 – 28.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[12] Zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti byl usnesením krajského soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 17 A 21/2018 – 17, ustanoven Mgr. Jindřich Lechovský, advokát, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 9 s. ř. s. hradí stát. Ustanovenému zástupci byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání a podání doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“)], za nějž mu náleží odměna ve výši 3100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 3400 Kč. Jelikož ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se uvedená částka o sazbu daně. Celkem tedy bude zástupci stěžovatele proplacena částka 4114 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu